

UPIÐ UNDIR SKÁLAFIRÐI Í MORGIN

– Tað eru undir 10 metrar eftir at skjóta millum Strendur og Saltnes, og í morgin, 7. mai klokkan 16.30, verður síðsta skot latið av í Eysturoyartunlinum móti Rókini, sigur Teitur Samuelson, stjóri í P/F Eystur- og Sandoyartunlar. Í hesum sambandi bjóðar P/F Eystur- og Sandoyartunlar til alment hátíðarhald við Rókina og í Løkshøll, skrivar P/F Eystur- og Sandoyartunlar í tíðindaskrivi. Hátíðarhaldið byrjar við at borgarstjórnir, Jóhannus Danielsen, Tórbjørn Jacobsen og Artur Johansen lata síðsta skotið av við Rókina. Aftaná verður farið í Løkshøll til ein drekkamunn. Nakað er tó eftir at spreingja fyri at koma ígjøgnum millum Eysturoynna og Streymoyinna.

Alfred Steensen

– Hydada um pápa mín f. 13.03.1932 – d. 20.03.2019

So er pápi farin frá okkum, og heim til Harran, ið hann altíð setti sitt lít á.

Pápi var føddur og upp-vaksin á Selheyggi í Klakksvík, og var hann næstelstur av trimum systkjum. Carl var elstur, og búði alt sitt vaksna liv í Noregi, pápi var miðlingur, og síðan er Judith yngst, ið býr í Klakksvík.

Pápi var raskur, arbeiðs-samur og sera dugnaligur maður. Hann hevði frá ung-un árum sera góðan hugin til alt, sum hevði við mask-inur og teknikk at gera, og fór at læra til maskin-meistara. Eftir tað fór hann út at sigla, og var við fleiri skipum. M. a. silgdi hann eitt longri tíðarskeið við Bliki. Hann var væl lýdd-ur umborð, og tað segðist um hann, at tað altíð var so reint og snøgt í maskin-rúminum, tá ið pápi var við. Eisini helt hann av, at hava tað snøgt og hugnaligt á kamarinum hjá sær, og hevði altíð eina mynd av kong Fríðriki hangandi á veggnum.

Pápi fekk hug til at víðka um sína útbúgving, so í 1960 fóru mamma og Pápi til Keyppmannahavnar har pápi fór at lesa til maskinverkfrøðing. Har búðu tey í fleiri ár, og nøk-ur ár í Odense – so tá ið

vit loksins fluttu heim aftur til Føroyar, vóru vit fyra systrar Elsba, Hanna, Guðrið og Sunrið. Vit búðu í Hornabø, og babba ar-beiddi á Skipasmiðjuni, har honum dámdi sera væl og fekk hann nógv vinfólk, m.a. Kjartan Mohr, og syn-irnar Høgni og Poul sála. Í gula ráðhúsinum var rætt-iliga trongligt, men hóast tað legðist afturat, og eru bæði Rúna og Gvøðny føddar har, so vóru vit nú 8 fólk í húsinum – 7 gent-ur/kvinnur og pápi. Tá var onkuntíð synd í honum, t.d. var ringt hjá honum at sleppa á ves, tí har var altíð upptikið – ikki minst sum vit vuku til.

Pápi fór undir at tekna dreymahúsið, ið tey bæði ynsktu sær, og nokk so nógv ár seinni flyta tey í húsinu á Landavegnum. Tað var í 1980, og har trívdu tey avbera væl. Pápi hevði skrivstovu heima, hevði sína egnu fyrirøku, og ein mann settan – Sjurður Heinesen – og lívið var gott.

Men so hendi tað ræð-uliga, sum er tað ringasta, ið kann henda fyri øll foreldur. Yngsta dóttir-in Gvøðny doyri í einari meiningsleysari ferðslu-vanlukku bert 13 ár gomul, og tá broyttist alt. Tað tók okkum øllum sera dygt,

men svárást var tað hjá mammu og pápa. Pápi, sum av og á kundi taka gittar í hond, og syngja saman við okkum døtrum, og tvætla við okkum, gavst við øll-um sovorðnum og var sera tungur í nogv ár, og mamma við. Sagt verður at tíðin lekir øll sár. So var ikki hjá teimum, men onkusvegna lærdu eisini tey, at liva við sakninum. Í 1992, tá ið ringa kreppan rakti landið, rakti tað eisini míni foreldur, og tey mistu húsinu. Tey gera av at flyta til Hirtshals at búgva, og pápi fer at sigla við Norð-borg sum maskinmeistari, og tey fáa íbuð mitt í býn-um. Seinni keypa tey eini lítil kolonihavahús, ið eftir nøkur ár standa sum eini deilig summarhús, ið pápi so hegnisliga sjálvur hevur bygt út, tí fittur í hondum tað varð hann, og eiga vit familjan nógv góð minnir har í frá.

Pápi hevur altíð haft eina sera góða heilsu, stórt áræði, var lættsindur og hevði altíð eina góða at for-telja, tordi siga sína mein-ing, so tað hoyrdist, var sera gávumildur og hjálpsamur, og altíð klárur at geva eina rættandi hond, var sera áhugaður í politikki, og har kundi tað leika nokk so hart á, í trætum við adrar menn,

við øðrvísi meiningum – tó ikki so, at tað bilti, og tað var altíð sátt og semja aft-aná – so pápi mín var eitt sera livandi menniskja.

Nú, at enda fór heilsan at bila, og hann orkaði ikki meira, var fyri tað mesta sera friðarligur og fámaltur, sat mestsum bara og svav í stólinum, og eftir hetta vanlukkukvøld, har hann datt so illa, gekk tað skjótt. Eftir bert eitt samdøgur á sjúkrahúsinum slóknaði hjá pápi 87 ára gamal. Svært er hjá mammu, ið nú situr eftir hann, men vit systrar byggja garð um hana fyri at hjálpa og stuðla henni, og verða saman í sorgini. Tað er jú so – at tey ið hava livað við okkum, og hjá okkum – nú liva í okkum, og har eru eisini øll minnini.

Ærað verið minnið um elskaða pápa mín Alfred Steensen.

**Familjunar vegna
Hanna Tove Isholm
(Piddan)**

ANDLÁT

Helena í Homrum, Kollafjørður, andaðist í heiminum fríggjadagin 3. mai 67 ára gomul.

Meinhard Berg, ættaður úr Funningsfirðið, bú-sitandi á Borgarnesi í Íslandi andaðist 30. apríl 93 ára gamal.

Eyðstein Eliassen, Fuglafjørður, andaðist í heiminum mikudagin 1. mai, 63 ára gamal.

Hilmar Egholm Jacobsen, Tórshavn andaðist í heiminum týsdagin 23. apríl, 69 ára gamal.

Einar Hentze, ættaður úr Sandavági, andaðist í heiminum í Kristiansund leygardagin 27. apríl, 84 ára gamal.

Haraldur Rasmussen Nattestad, Miðvági andaðist í heiminum, 64 ára gamal.

Ásla Lamhauge, ættað av Skála, búsitandi í Keyppmannahavn, andaðist 29. apríl, 71 ára gomul.

Erna Mouritsen, Sørvági, andaðist mánanáttina, 29. apríl, 69 ára gomul.

Erling Niclasen, Tvøroyri andaðist á Suðuroyar Sjúkrahúsi mánadagin 29. apríl, 68 ára gamal.

Kristianna Sofia Michelsen, fødd Olsen, eisini nevnd andukk, ættað úr Klaksvík, búsitandi á Argjum, andaðist á Landsjúkrahúsinum, sunnudagin 28. apríl, 68 ára gomul.

Elsebeth Maria Jakobsen, vanligu nevnd Mia, ættað úr Svínoy búsitandi í Tórshavn, andaðist á Eldrasambýlinum Oman Hoydalar, fríggjadagin 26. apríl, 89 ára gomul.

Andrea Johanna Lisberg, Vestmanna, andaðist á Landssjúkr-ahúsinum leygardagin 27. apríl, 86 ára gomul.

Elsebeth Kalsø Danielsen, ættað úr Klaksvík, búsitandi í Havn, andaðist leygarnáttina 27. apríl, 75 ára gomul.

VÆLKOMIÐ LÍTLA BARN

Hanna og Bina, fingur 30. apríl eina litlasystur, sum eitur Sofia. Sofia vigaði 3790gr. og var 55cm. long. Foreldrinu eru Malan og Páll Nielsen, Tórshavn

Jákup Jakobsen og Ansy Sevdal Jakobsen, Skála, fingur 26. apríl eina dóttir. Longd: 52 cm vekt: 3130. Hon hevur longu fingið navn og eitur Eyðhild.